

THI SĨ LINH MỤC CA TỤNG THIÊN CHÚA

Ngày 6-1-1885 khi cho chào đời bé trai, ông bà Rebora đặt tên cho con là Clemente. Gia đình Rebora sống tại thành phố kỹ nghệ Milano (Bắc Ý). Bé Clemente thụ hưởng nơi cha mẹ nhiều điều, ngoại trừ Đức Tin Công Giáo. Thân phụ là thành viên hội kín tam-điểm. Trong khi thân mẫu chỉ xin rửa tội cho con nhưng sau đó không mấy may giáo dục con về mặt tôn giáo.

Clemente thông minh và chuyên cần học tập. Năm 18 tuổi, anh ghi danh vào phân khoa Thuốc ở đại học Pavia. Nhưng ngành dược khoa không thành công. Clemente chuyển sang Văn Chương và Triết học. Việc học tiến triển bình thường, nhưng nội tâm Clemente lại bị muôn ngàn ray rứt, dằn vặt. Bao vấn đề đặt ra không có giải đáp. Chàng cảm thấy cô đơn kinh khủng. Chàng đọc ngẫu nhiên các tác phẩm nổi tiếng và tìm nường ẩn nơi việc sáng tác thơ văn. Chàng cũng hành nghề giáo sư nơi các trường trung học kỹ thuật ở Milano, Novara và Como (Bắc Ý).

Năm 1913 - 28 tuổi - một cú sét nổ tung trên bầu trời giông tố của Clemente. Chàng si tình một thiếu phụ Nga - bà Lydia Natus - nữ nhạc sĩ dương cầm. Cuộc tình kéo dài đến năm 1919 thì đổ vỡ tan tành. Clemente lại rơi vào sầu thảm, cay đắng và khao khát vô biên. Chàng bắt đầu đọc các đại văn nhân Công Giáo Ý như: Alighieri Dante (1265-1321), Alessandro Manzoni (1785-1873) và Antonio Fogazzaro (1842-1911). Đức Chúa GIÊSU KITÔ dần dần tỏ hiện như Đấng Quyền Năng làm chàng choáng váng.. Kitô Giáo vạch cho chàng Chân Lý. Chưa hết. Đại văn hào Alighieri Dante thẳng thắn công khai phê bình vài hành động không hay của giới chức Công Giáo, nhưng ông vẫn giữ nguyên niềm tin nơi Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền. Thái độ này khiến Clemente phải suy tư.

Thời gian ngắn sau đó, ông Clemente quen biết cô Adelaide Coari (1881-1966), nữ sư phạm Công Giáo Ý. Cô dẫn thân toàn vẹn cho nghề giáo làm ông Clemente vô cùng thán phục. Cứ mỗi lần bắt đầu niên học mới, ông tò mò đặt câu hỏi:

- Cô kín mức sức mạnh và nguồn cảm hứng từ đâu, để có thể chu toàn công tác hàng ngày cách tuyệt hảo như thế?

Tháng 10 năm 1923, khi nghe lặp lại câu hỏi, cô Adelaide Coari dịu dàng đáp:

- Tôi tìm thấy sức mạnh và niềm hứng khởi nơi Thánh Lễ và Kinh Mân Côi tôi đọc hàng ngày.

Ông Clemente ngỡ ngàng. Sau một lúc thỉnh lặng, ông đứng lên và chỉ nói vồn vện:

- Tạm biệt cô Adelaide!

Ông bỏ đi nhưng những dòng nước mắt lặng lẽ tuôn trào .. Ông thánh Chúa bắt đầu hoạt động trong tâm hồn khao khát chân lý.

Vài ngày sau, Clemente tìm đọc Sách Lễ, Cuộc Đời Đức Mẹ MARIA, Kinh Thánh và các Thiên hùng sử Tử Đạo. Năm 1929 trở thành Năm Hồng Ân cho Clemente. Ông tiến vào ngưỡng cửa Giáo Hội Công Giáo. Một biển cổ ghi dấu cuộc đời ông. Ezilde Carletti - học trò cũ của ông - vì biết rõ những thao thức dằn vặt của thầy, đã tự dâng hiến cuộc đời, xin THIÊN CHÚA ban Chân Lý và an bình nội tâm cho thầy. Sau này, ông Clemente Rebora nhắc lại sự kiện này như sau:

- Đã có người quảng đại, từng dâng hiến cuộc đời để khẩn cầu cho tôi. Tôi được cứu thoát nhờ trăm triệu lời kinh dâng lên THIÊN CHÚA.

Ông tiến bước từ từ đến gần THIÊN CHÚA và Giáo Hội Ngài, nhờ bàn tay dẫn dắt của Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc.

Sau một tháng chuẩn bị kỹ lưỡng, ngày 24-10-1929, ông Clemente Rebora (44 tuổi) khiêm tốn lãnh bí tích Giải Tội và rước lễ lần đầu từ tay Đức Hồng Y Alfredo Ludovico Luigi Schuster (1880-1954). (Đức Hồng Y Schuster được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tôn phong chân phước ngày 12-5-1996). Ông Clemente sung sướng như một trẻ thơ và cảm động đến rơi nước mắt.

Từ đó, ông bắt đầu cuộc sống thiêng liêng thật nghiêm chỉnh. Ông tham dự Thánh Lễ và rước lễ mỗi ngày. Rồi ông cầu nguyện hàng giờ, hàng giờ trước Nhà Tạm có Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU. Lòng ông đầy tràn niềm tin nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ và niềm tri ân dâng lên Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Ông tin vững chắc rằng, cuộc ông trở về với Giáo Hội Công Giáo là nhờ sự trợ giúp của Đức Mẹ MARIA.

Một năm sau - 1930 - ông cảm thấy Chúa gọi vào dòng các Cha Rosminiani. Sau thời gian thử luyện, học tập và khấn dòng, ngày 19-9-1936, thầy Clemente Rebora lãnh nhận thiên chức Linh Mục.

Từ đó Cha Clemente Rebora dùng trọn tài năng cùng sức lực để phụng sự THIÊN CHÚA qua các cuộc giảng thuyết và văn thơ. Cha sống cuộc đời Linh Mục thánh thiện cho đến khi nhắm mắt lìa đời vào ngày 1-11-1957, hưởng thọ 72 tuổi.

... Đứng gần Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ, có thân mẫu Người, chị của thân mẫu, bà Maria vợ ông Clêôphát, cùng với bà Maria Magdala. Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Chúa GIÊSU nói với thân mẫu rằng: "Thưa Bà, đây là con của Bà". Rồi Người nói với môn đệ: "Đây là Mẹ của anh". Kể từ giờ đó, người môn đệ rước Bà về nhà mình (Gioan 19,25-27).

(Paolo Riso, "Strade Nuove con la Mamma", Casa Mariana, Frigento (AV), 1995, trang 117-128)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt